

De maand oktober beginnen we in Silo met een welkomst-kerkdienst. Natuurlijk is altijd iedereen welkom, maar om echt een moment van welkom te organiseren voor nieuwe leden, huisgenoten en vrienden, dat is toch iets nieuws. Het beste welkom dat je in de kerk kunt krijgen, is welkom te worden geheten aan het avondmaal, bij de tafel die het hart is van ons gebouw en onze samenkomsten. Daar laat zich ook het beste zien, dat we een huisgezin willen zijn, met de Barmhartige, de Eeuwige als gastheer en Zijn zoon aanwezig in de maaltijd van brood en wijn.

Het beeld van het huis, het open huis dat een gemeente moet zijn wordt ons al aangereikt in het Hebreeuwse woord BETH, dat we terughoren in de plaatsnaam Bethlehem, dat betekent broodhuis. De letter B in het Hebreeuwse alfabet (alef-beth is eerste-tweede) is een open letter, als een soort abri, schuilplaats voor wie even wil uitrusten, thuiskomen. Wie in Silo zich thuis voelt of wil thuiskomen, een tijdlang wil wonen in ons huisgezin, is welkom. Omdat het Huis van God een open letter moet zijn, open naar de wereld, een bescherming van boven en achter je rug, met een stevige ondergrond, net als de letter BETH.

Ik vond het opmerkelijk te lezen, dat zelfs het woord 'bajes' alles met die letter B te maken heeft. Onze taal heeft heel wat woorden uit het Jiddisch, zoals poen en mesjogge, maar deze was mij niet bekend. Het komt van de Amsterdamse Joden, waar de twee grote Huizen van Bewaring in de volksmond 'bajes' werden genoemd, en later werden ingeburgerd en vernederlandst.

Is onze gemeente een 'bajes', een huis van bewaring, een veilig huis waar mensen worden bewaard voor erger, voor 'het vallen uit elkaars genade, en doelloos en onvindbaar worden' (H. Oosterhuis)? Als we teveel van elkaar verwachten kan het al gauw op een gevangenis gaan lijken.

Een open en veilig huis...dat kan alleen als de fundamenten van dat huis stevig zijn, als we ons eigen leven als een veilig en aanvaard huis hebben ontdekt en het gastvrij durven open te stellen voor mensen om ons heen. En we ervan overtuigd zijn dat we iets te bieden hebben!

Dat kan, zolang de bijbel opengeslagen op die huistafel ligt en we steeds opnieuw horen dat God niet alleen in zijn eigen huis wil wonen, maar met zijn geestkracht in elk van ons, in de huizen van onze persoonlijkheid wil wonen. Hij wil ons van binnen vrij maken voor nieuwe ontmoetingen,

nieuwe gezichten, nieuwe zielen die aan onze huisgemeenschap worden toegevoegd.

Zijn Geest is het die vrijmaakt, reinigt, helpt op te bouwen en wil zegenen.

Silo viert deze maand haar 85 jarig bestaan, een jubileum, misschien meer een mijlpaal om even stil te staan bij wat voor huis we zijn, en wat voor huis we in de komende jaren willen én kunnen zijn.

Welkom, Heil'ge Geest van God, kom over ons, maak onze harten vrij!

Arjan Noordhoek

Afgelopen maand

Zondag 6 september 2009
Doopdienst van Miranda van Laar.
Voorganger: Willemijn Bakkes.

Muziek: silo combo onder begeleiding van Peter Spreeuwers.
Lector: Joke van Laar.

Lezingen:
Psalm 121
Deuteronomium 4: 1-2/ 9-20
Marcus 8: 27-33

Thema: wat mensen zeggen en willen.

Dit was een dienst waar we ons al lang op verheugd hadden. Miranda had er al heel wat voorbereiding op zitten toen ze ons meedeelde dat ze zich wilde laten dopen. We gingen een paar drukke maar leuke maanden in, waarin de lijst met liederen die Miranda wel wilde gebruiken werd teruggebracht van de halve opwekkingsbundel naar een beschaafd aantal. Wat volgde waren een paar leuke avonden van repeteren. De dienst kreeg langzaam maar zeker vorm en eindelijk brak de zondag aan dat het echt zou gebeuren.

De kerk zat afgeladen toen de dienst begon. We zongen een aantal mooie liederen. Het is fijn om God op die manier groot te maken. Toen werd psalm 121 voorgelezen. Daarin staat beschreven dat je als kind van God

altijd je hulp van hem mag verwachten. Een schitterende psalm. Daarna hadden we een lezing uit Deuteronomium 4: 1-2/ 9-20. Dat ging over de wet van de Heer en het navolgen ervan. De lezing uit het nieuwe testament was uit Marcus. Over Jezus die aan de discipelen vraagt wie zij denken dat hij is.

Ja zeggen tegen God. Dat doe je als je je laat dopen. Dat betekent ook dat je een discipel van de Heer word. Dat brengt vrijheden maar ook verantwoordelijkheden met zich mee. In Deuteronomium staat dat je Gods geboden moet volgen. Wat is God zijn belangrijkste gebod? "heb God lief boven alles en heb je naaste lief als jezelf." Dat kan soms best moeilijk zijn. Echte liefde is heel erg mooi, zoals bijv. beschreven in 1 Korinthiërs 13.

Jezus vraagt aan zijn discipelen wie zij denken dat hij is. De Messias zeggen ze. De bijbel heeft veel verschillende verhalen over wie Jezus is. En op de een of andere manier kwamen ze deze dienst allemaal aan bod. De wijnrank met zijn vruchten, de goede herder, de weg, de waarheid en het leven. Wie is Jezus in jou leven, dat was de vraag. Na de preek was er even stilte en toen hebben we een lied gezongen. Daar kwamen de woorden in voor:

"you raise me up, so I can stand on mountains. To walk on stormy seas." Toen kwam de doop. Eerst werden Miranda een paar vragen gesteld over de doop en het geloof, maar vooral wat dat voor invloed op haar leven heeft. Toen werd ze gedoopt door Willemijn en Hans. Ook werd er daarna nog het avondmaal gehouden. Voordat we het wisten was er een schitterende dienst van 2 uur voorbij, maar we hebben geen moment bij de tijd stilgestaan. We zullen nog lang aan deze bijzondere dienst denken en we wensen Miranda alle goeds en Gods zegen toe op de weg die zij zal gaan.

Sandra

Zondag 13 september 2009

Startzondag: de aftrap voor een nieuw kerkelijk (Silo-)jaar. De kerk was goed gevuld, met zoals wel vaker de laatste tijd veel gasten. Misschien mede te danken aan het actieve PR-beleid van de afgelopen tijd? Maar zeker ook vanwege een andere, droevige reden: het overlijden van ds. Ton Boeschoten, afgelopen week. Enkele van zijn familieleden waren speciaal naar de dienst gekomen voor het In memoriam voor Ton, uitgesproken door zijn neef Henk Boeschoten.

De dienst werd geleid door onze beide voorgangers, Arjan Noordhoek en Willemijn Bakkes, en had als thema: 'Beginnen met gebed'. Dat deden we dan ook. Even later, in de preek, ging Willemijn in op het fenomeen bidden, n.a.v. Marcus 9:14-29. In die tekst zegt Jezus tegen een man die met zijn stuiptrekkende en schuimbekkende zoon bij Hem komt om hulp de woorden: 'Alles is mogelijk voor wie gelooft'. Jezus legt het probleem dus terug bij de man. Maar die is niet voor één gat te vangen en roept: 'Ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp!' Wat een prachtige, aangrijpende passage! Dus de man gelooft, en hij gelooft ook niet. Hoe herkenbaar, althans voor mij. Wie van ons heeft zo'n rotsvast geloof dat hij nooit eens twijfelt?

Nadat Jezus de zoon heeft genezen, onderwijst hij zijn leerlingen dat zoiets alleen mogelijk is door gebed. Bidden is volgens Willemijn: veranderen. Het gebed is de weg waarlangs Gods vernieuwing tot ons komt. Bidden is niet: ervaren dat God heel dicht bij is. Vaak zijn wij nl. niet goed afgestemd als wij bidden. Eigenlijk is bidden vooral: luisteren. Het begint pas als je niet meer goed weet wat je moet zeggen. Door ons op die manier in verbinding te stellen met God, kunnen wij het kanaal zijn waardoor Gods leven en licht uitstroomt naar onze omgeving. Uiteindelijk gaat het niet om wat wij zelf willen, maar om één te zijn met God en een instrument te zijn van Zijn wil. Zo begrijp ik tenminste het prachtige gebed van Thomas à Kempis (uit 'De navolging van Christus'), waarmee Willemijn haar preek afsloot.

Tenslotte wil ik nog graag de prachtige bijdragen aan deze dienst van de Cantorij vermelden. En het optreden van Riejanne, die het Silo activiteiten programma voor het komende seizoen presenteerde, zoals alleen zij dat kan. Zij is ook de maker van de prachtige brochure waar alle activiteiten in beschreven worden, en van het nieuwe raambord aan de straat: 'There is a crack in everything, that's how the light gets in.' En tenslotte, de overtreffende trap van dit alles: de werkelijk fenomenale Italiaanse lunch die Wiljan in z'n eentje voor ons allemaal had bereid. Na afloop hiervan werd met vereende krachten alles opgeruimd en schoongemaakt en werd onder de bezielende leiding van Joke de kerk in gereedheid gebracht voor de uitvaart van Ton, op dinsdag 15 september. Wat een veelzijdige gemeente is Silo toch! En als we dan ook nog eensgezind samenwerken... :-)

Algert

Zondag 20 September

Deze dienst was in handen van Jaap als voorganger. Peter begeleidde de zang, Corrie was lector en Harryet heette ons welkome en deed enkele bestuurlijke mededelingen. De paaskaars werd aangestoken door Hester en Bente.

Na enkele liederen gezongen te hebben en enkele Bijbel gedeeltes gelezen te hebben uit Deuteronomium 13:1-5 en Marcus 9:30-37 zongen we aansluitend *De laatsten zullen de eerste zijn*, waarna de overdenking volgde. De overdenking met als thema wie is de grootste.

De afgelopen dagen stonden in het teken van de troonrede met alle gevolgen van dien. De mens stond hier centraal, wat is een mens waard, hoe belangrijk is een mens en hoe waardevol. De koningin, ja een belangrijk en waardevol iemand, of is de minister president toch belangrijker? Het zijn niet de vragen die aan orde zijn van uit de gelezen Bijbel gedeeltes, de vraag is hoe kwetsbaar en dienstbaar durven wij ons op te stellen. Dan komt dat kind in beeld, het kwetsbare, het heeft niets in te brengen, toch wordt het kwetsbare naar voren geschoven. Past het kind in onze wereld, waar we boven alles uit willen steken. De leerlingen van Jezus waren er druk mee bezig, hoe belangrijk ze toch niet waren, een ieder van hen had toch een heel belangrijke taak te vervullen in hun eigen ogen en een ieder plaatste zich dan ook zichzelf in het middelpunt. Jezus stelt dan ook de vraag aan Zijn leerlingen, waar hadden jullie het over. Jezus haalt hen uit hun droomwereld. Als iemand de eerste wil zijn in Gods koninkrijk, dan moet hij de laatste willen zijn en een dienaar. Die is de grootse in Gods koninkrijk. Met zo'n gedachte zullen de leerlingen moeten leren leven en zullen er dagelijks aan herinnerd worden als zij die spelende kinderen zien. Met dat kind, die wij elke dag om ons heen zien, mag de kerk, waar wij ook toe mogen behoren, er aan herinnerd worden, wie groot mag zijn in Gods Koninkrijk. Ja, wie het weerloze durft en wil beschermen.

Na het dankgebed met voorbede voor de zieken en anderen die onze aandacht nodig hebben werd, deze dienst afgesloten

Oeds

Zondag 27 september.

Voorganger : Hans Baas

Vleugel : Tim Borgdorff

Thema : Zout en vuur

Velen van ons hebben dagelijks te maken met concurrentie. Alles wordt gemeten in prijs/kwaliteit verhouding. Hoe doe ik het ten opzichte van de ander, wat kan beter. En andere goede formules willen we maar al te graag toe passen of kopiëren.

Maar we vergeten bovenal dat het principe van de concurrentie misschien wel overal geldt maar juist niet in de kerk. Dat is wennen. Want het gaat er niet om of iemand ons volgt, het gaat erom of iemand Jezus volgt.

Maar hoe kunnen we het principe van concurrentie, van beter en de beste zijn, van winnen doorbreken? Door ons te realiseren dat het goed kan zijn in sport en handel maar niet in menselijke relaties. Navolging is dus eerder : mensen erbij betrekken, vooral de minsten en jezelf op de laatste plaats zetten. We kunnen voor anderen en ook voor onszelf een struikelblok zijn. Jannie Kruizinga las uit Marcus 9 : 38-50. Een heel radicaal tekstgedeelte ; uitrukken of afhakken van delen die verkeerde dingen doen. Het heeft ook te maken met keuzes maken. Niet zinloos piekeren maar leven zoals God het bedoeld heeft. Je mag genieten, maar denk ook om de ander.

Iedereen moet met vuur gezouten worden, staat in de Bijbel. Zout en vuur staan voor de innerlijke kracht van het geloof, die je kunt ontdekken als je alle struikelblokken hebt weggeruimd, en omgekeerd, worden die struikelblokken duidelijk door de kracht van het geloof. We zijn principieel zoekende gelovigen.

Hans gaf ons ook huiswerk mee: kies elke dag deze week één van de 7 hoofdzonden uit en leef er eens bewust naar. Welke hoofdzonde is voor mij het grootste struikelblok: Hoogmoed, Gierigheid, Wellust, Jaloezie, Gulzigheid, Boosheid of Traagheid.

Tijdens de pastorale mededelingen delen we zorg, verdriet en dankbaarheid. Er worden drie boeketten weggegeven waaronder het bruidsboeket van Guido en Elizabeth. De dienst werd wederom prachtig muzikaal begeleidt door Tim.

Karin

Regelrecht uit de raad

Woensdag 19 september heeft de combiraad vergaderd. We hadden ons voorgenomen op tijd te stoppen, maar zoals bijna elke keer, gaat de tijd sneller dan we denken.

Wanneer we met elkaar in gesprek gaan komen er vaak andere zaken op de agenda bij en we willen het graag zorgvuldig doen. Resultaat: later stoppen dan gedacht. Toch maakt dit de vergaderingen ook wel zeer waardevol. De tijd nemen om de punten grondig te bespreken en naar elkaars mening te luisteren.

Een deel van de vergadering waren Jan Willem de Leeuw, externe financieel adviseur van de raad en Algert Wentink, onze beheerder, aanwezig. Samen met Riejanne Boeschoten vormen beide heren de commissie, die de mogelijkheden onderzoekt van eventuele verkoop van de kosterwoning. Deze commissie heeft al veel werk verzet. In geval van verkoop is het nodig dat de woning kadastraal losgekoppeld wordt van de kerk. Nu vormen zij een geheel. Dit brengt allerlei bouwkundige ingrepen met zich mee. De commissie heeft een aantal verschillende mogelijkheden op een rij gezet. Voor de volgende vergadering hoopt de commissie bij die mogelijkheden de diverse kostenplaatjes te hebben, zodat de raad aan de hand daarvan een voorstel voor de gemeente kan formuleren.

De laatste gemeentevergadering heeft de raad beloofd de gemeente vaker in te lichten over de financiële stand van zaken. In dit verslag ziet u een thermometer, waarop te zien is dat per 15 september, 67% van de begrote vrijwillige bijdragen ontvangen is. Wanneer de vrijwillige bijdragen op deze voet doorgaan zullen wij de begroting, waar al rekening gehouden is met een tekort van ongeveer € 10.000,- niet halen. We sluiten dit jaar dan af met een nog groter tekort. Dit baart de raad zorgen. De raad roept ieder op om zijn/haar bijdragen nog eens goed te bekijken.

In het vorige nummer van Regelrecht heeft u kunnen lezen dat er een evaluatie komt van Silo in de Steigers. Henk Boeschoten en Harryet Eijkman bereiden dit voor en in de volgende raadsvergadering zal dit worden besproken. Voor het pastoraat is er al een evaluatie geweest. Een verslag daarvan vindt u in deze Regelrecht.

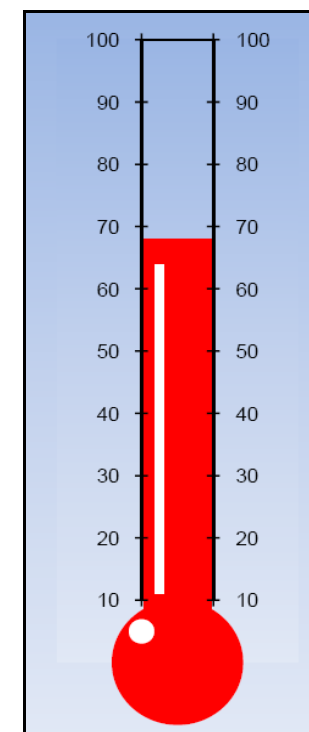
Tot slot willen we de gemeente uitnodigen voor een gemeentevergadering, op zondag 8 november 2009, na de dienst. De agenda voor deze vergadering wordt later in de maand bekend gemaakt.

Namens de raad,
Harryet Eijkman

Overzicht vrijwillige bijdragen:

€ 45.000 begrote opbrengst

€ 30.241,33 ontvangen t/m 15 sept. (= 67,9 %)

Een Engelse Evensong op zijn Nederlands

zondag 25 oktober om 17.00 uur Choral Evensong in de Janskerk te Utrecht

In Nederland staat de Schola Davidica bekend om het zingen van de typisch Engelse Choral Evensongs en met 25 jaar ervaring zijn we daar wel specialist in geworden. Maar telkens als we in Engeland in een kathedraal een week de Evensong mogen zingen, merken we dat ze het daar toch weer anders doen dan wij. We hebben een eigen Nederlandse of Utrechtse stijl ontwikkeld voor de Evensongs. Daarom konden we ook onze laatste CD uitbrengen met de titel 'A Utrecht Evensong'. Die eigen stijl heeft Gert Oost er zelfs toe gebracht om op deze plaats wel eens de vraag te stellen 'Zijn wij wel Engels genoeg?'

In de Evensong van oktober komen in ieder geval onze eigen Nederlandse wortels naar boven. We zingen alleen werken van 'Nederlanders': bijvoorbeeld het 'Nunc dimittis' van Josquin Desprez (Joosken van der Weide, Zuid-Nederland) en de anthem 'Kommt her zu mir' van Julius Röntgen. Hoewel deze laatste geboren is in Leipzig en zelfs opgroeide om de hoek bij de Thomaskirche van J.S. Bach heeft hij een Nederlandse vader en heeft hij vanaf zijn 22e in Amsterdam gewoond. Hij heeft mede het Amsterdams Conservatorium gesticht is ook nog betrokken geweest bij de bouw van het Concertgebouw.

Nederlanders spreken over het algemeen hun vreemde talen, een lot dat er toe leidt dat we bij internationale ontmoetingen vaak worden ingezet om te tolken tussen Engelsen, Fransen en Duitsers en Spanjaarden.

Misschien dat daarom de werken van de Nederlanders vaak in het Latijn, Duits en Engels zijn geschreven, maar ze zijn toch echt Nederlands van muziek. En dat geldt zeker voor de werken van Hendrik Andriessen (Magnificat), Albert de Klerk (Pater noster) en zijn leerling Gert Oost (koorgebed, psalm en hymnes). Zo kunnen we trots zijn op de eigen Utrechtse vorm en de eigen Nederlandse muziek van onze Engelse Evensongs in de Janskerk. Volgend jaar in Ely zullen we de Britten daar er zeker mee kennis laten maken en ze zullen het, net als wij, prachtig vinden.

Het koor staat onder leiding van Lisette Bernt. Toegang is gratis en bij de uitgang is een collecte. De deuren gaan open om 16.30 uur. U komt toch ook?

Jaap Boeschoten

Voormalige kosterwoning

Silo bezit behalve een kerkgebouw ook een woning. Dit is de voormalige kosterwoning. Tegenwoordig wordt de woning verhuurd aan kamerbewoners. De vraag is of Silo daar mee door wil gaan. Deze vraag moet worden beantwoord voordat we als gemeente gaan investeren in achterstallig onderhoud. Daarom heeft de raad een werkgroepje gevraagd om uit te zoeken welke andere mogelijkheden er zijn voor de woning. Bijvoorbeeld:

- Verbouwen tot appartementen
- Verbouwen tot kantoorruimte
- Verkoop (met of zonder begane grond en kelder)

Het werkgroepje zet de voor- en nadelen op een rij, inclusief de financiële kant van het verhaal. Zo kan Silo een verantwoorde keuze maken uit de verschillende mogelijkheden. Het groepje bestaat uit Riejanne Boeschoten, JW de Leeuw (onze financieel adviseur) en ondergetekende. Ook Jur Drenth heeft als architect meegedacht. Het werkgroepje zal zijn bevindingen presenteren in een advies aan de raad. Op basis hiervan zal de raad op de gemeentevergadering in november een voorstel doen aan de gemeente.

Algert

Een pastoraal moment

"Je kunt altijd terecht bij God"

Dit is de titel van een getuigenis van twee jonge mensen, die beiden gaan voor het geloof en daar ook duidelijk voor uitkomen. Het artikel staat in Baptisten.nl van mei 2006.

Dit jonge stel had een groot verlangen om na hun huwelijk snel ouders te mogen worden. Maar dit verlangen werd niet beantwoord. Kinderen krijgen bleek voor haar een probleem omdat er iets mis was met haar hormonen en de gevolgen daarvan. Allebei hebben zij dit als een enorme aanvechting in hun geloof ervaren en samen hebben ze alle stadia van boosheid, teleurstelling, verdriet en wanhoop doorlopen. Na 2.5 jaar hebben zij om gebed en zalving gevraagd in hun gemeente (Baptistengemeente Harlingen). Omdat er iets serieus mis was bij deze jonge vrouw heeft de oudstenraad daarin toegestemd en werd er voor haar bij haar thuis gebeden door enkele oudsten en ontving zij de zalving. Daarna ging het stel meedraaien in de gebedsgroep van de gemeente en

daar kwam alle pijn en teleurstelling eruit. Uiteindelijk konden zij zeggen: 'Gaat U Uw gang maar, Heer. Ik laat het los.' Anderhalf jaar later werd zij zwanger en nu hebben zij een inmiddels 2 kinderen.

"Wij hebben geleerd in vertrouwen te leven met God, ook al zie je het zelf niet meer zitten. Wij kunnen nu alleen maar heel stil zijn en dankbaar voor alles wat wij hebben mogen ontvangen.'

Wat is ziekenzalving?

Zalving of ziekenzalving is niet nieuw. In de Rooms-Katholieke Kerk en de Oosters Orthodoxe Kerk is dit gebruik al heel lang bekend. In de Middeleeuwen werd deze zalving een sacrament dat gegeven werd aan mensen die spoedig zouden sterven. In de twintigste eeuw ging men anders kijken naar de ziekenzalving en zo is in de protestantse kerken de ziekenzalving geen onbekend

verschijnsel meer. In veel kerken zie je dat dit ritueel steeds meer een plaats krijgt binnen de gemeente. Doordat steeds meer mensen ervan horen en ermee bekend raken, wordt er ook meer om gevraagd.

Langzamerhand is het besef gegroeid dat Gods heil ook te maken heeft met heelmaking. En als je spreekt over heil van de mens dat gaat het om heel de mens. Heel naar ziel en lichaam en de relatie tussen mensen en de gehele samenleving. Ziekenzalving is een Bijbelse opdracht waarmee de betrokkenheid van God bij heel de mens in ziekte en gezondheid tot uitdrukking wordt gebracht. Met ziekenzalving wordt de mens met geheel zijn leven, geheel zijn geschiedenis, met al zijn hoop of wanhoop geplaatst in de kring van Gods genadige zorg voor de mens. Het is aan God wat er op dat moment en daarna met die mens gebeurt. Hoe dat 'beter' gestalte krijgt, weten wij niet. Sommige mensen ervaren nieuwe kracht, sommige mensen worden van hun kwaal genezen of worden bemoedigd. Sommigen ervaren een innerlijke rust die zij niet eerder hadden en sommige mensen leren hun situatie te accepteren en kunnen hun leven overgeven aan God. Ziekenzalving is een gelovig gehoorzamen aan de opdracht in Jacobus 5

13 Als een van u het moeilijk heeft, laat hij bidden; is hij vrolijk, laat hij een loflied zingen. **14** Laat iemand die ziek is de oudsten van de gemeente bij zich roepen; laten ze voor hem bidden en hem met olie zalven in de naam van de Heer. **15** Het gelovige gebed zal de zieke redden, en de Heer zal hem laten opstaan. Wanneer hij gezondigd heeft, zal het hem vergeven worden.

En Marcus 6:12 en 13

12 Ze gingen op weg en riepen de mensen op om tot inkeer te komen, **13** en ze dreven veel demonen uit en zalfden veel zieken met olie en genazen hen.

Niet voor iedereen is ziekenzalving zo vanzelfsprekend. Nee, zij hebben er eerder wat moeite mee. Waarom? Jacobus schrijft: 'Het gelovig gebed zal de zieken redden' maar wat betekent dat dan als iemand na ziekenzalving niet geneest? Is er dan iets mis met het geloof van die persoon? Waarom geneest de ene wel en de ander niet?

Bij ziekenzalving wordt gelezen uit het Woord, daarna wordt er gebeden en worden de handen opgelegd, vervolgens wordt de betreffende persoon met olie gezalfd. Op deze wijze wordt de mens voor het aangezicht van God gesteld en in het bereik van de kracht van de Heilige Geest. Wat er verder gebeurt is een zaak van God. Wij geven dat met vertrouwen en verwachten over aan God.

Ziekenzalving moet niet opgevat worden als een wondermiddel of als iets 'hocus pocus', maar je mag ziekenzalving zien als een manier om je leven in de handen van God te leggen en om Zijn Genade vragen. Het is een bewuste keuze van iemand om, omringd door een kring van dierbare mensen, dicht bij God gebracht te worden.

Waarom ik de ziekenzalving ter sprake breng? Ik zie ziekenzalving als een Bijbelse opdracht en als iets moois en kostbaars waar zorgvuldig mee omgegaan moet worden.

Als gemeente hebben we de opdracht om om te zien naar elkaar en er te zijn voor elkaar. Als pastor zie ik ook als opdracht de mensen, die ziek zijn en om hulp vragen, bij de Heer te brengen en dat kan door middel van ziekenzalving. Ziekenzalving is voor mij een heel waardevolle handeling waarbij heel expliciet met en voor de hulpvrager wordt gebeden en om Gods genade en de kracht van de Heilige Geest wordt gevraagd.

Ik heb dit onderwerp ingebracht als punt van bespreking bij de Raadsvergadering en ik denk dat het ook goed is dat u als gemeente uw gedachten hierover laat gaan.

Ik hoor graag van u.

Ps. 25: 4-5 *Maak mij, Heer, met uw wegen vertrouwd
Leer mij uw paden te gaan
Wijs mij de weg van uw waarheid en onderricht mij,
Want U bent de God die mij redt
Op U blijf ik hopen, elke dag weer.*

Gods zegen

Willemijn Bakkes, uw pastor

Van Luuk

In het afgelopen 1,5 jaar is er regelmatig voor Luuk Koning gebeden en vooral voor de situatie in De Wijngaard. Er was daar veel spanning, veel wisseling van leiding en daardoor gingen er ook veel zorgverleners weg. Met de andere bewoners leed Luuk onder die situatie want de zorg schoot te kort en de sfeer was niet goed. Daarom vroeg Luuk een aantal keren om gebed.

Toen Mieke Koning en ik een week geleden bij Luuk op bezoek waren, vertelde Luuk dat hij goed nieuws had en dat moest ook maar eens gezegd worden.

De situatie in De Wijngaard is verbeterd. Er is nieuwe leiding, er is weer nieuw personeel bijgekomen. Bij Luuk is een nieuwe teamleider gekomen die van wanten weet en hart voor de zaak heeft. De sfeer is ten goede gekeerd en Luuk is hiervoor heel dankbaar en ervaart dit als een gebedsverhoring. Hij is de gemeente dankbaar voor de gebeden en dat zij zo meeleeft met Luuk en de Wijngaard. Veel dank namens Luuk.

Willemijn Bakkes

Waarvoor Silo collecteert

Op zondag 25 oktober collecteren voor de Stichting Religieuzen Tegen Vrouwenhandel

Uit solidariteit met onderdrukte vrouwen is in 1991 het initiatief geboren tot de oprichting van een landelijk netwerk van Religieuzen Tegen Vrouwenhandel.

De SRTV wil een bijdrage leveren aan de strijd tegen de groeiende handel in vrouwen en de daaruit voortvloeiende gedwongen prostitutie. De intentie van de stichting is om mede vorm te geven aan een menswaardige toekomst voor de slachtoffers van deze handel.

Wat doet de SRTV

- Preventie door informatie, waarschuwingsfolders en videobanden te verspreiden
- Bewustwording bevorderen d.m.v. informatie

- Internationaal netwerk informeren
- Ondersteunen van terugkeer/preventie projecten
- Opvang mogelijkheden en incidentele hulp bieden aan slachtoffers in Nederland
- Waar mogelijk politieke beïnvloeding

De SRTV wil vrouwen waarschuwen voor de gevaren van vrouwenhandel door middel van een folder die momenteel vertaald is in 50 talen en die wordt verspreid in ongeveer 70 landen. Preventie moet gebeuren vóórdat vrouwen ten prooi vallen aan handelaren.

De SRTV ondersteunt slachtoffers van vrouwenhandel die na een traumatisch verlopen verblijf in Nederland willen terugkeren naar hun land van herkomst. Hiertoe werkt de SRTV samen met projecten in, Ghana, Brazilië, Kenya, Tsjechië, Oeganda, de Dominicaanse Republiek, de Filippijnen, en Thailand.

De SRTV bemiddelt incidenteel bij het zoeken naar opvang adressen voor slachtoffers in Nederland.

Daarnaast geven de medewerkers van de SRTV voorlichting in Nederland, bezoeken zij conferenties, geven workshops, maken deel uit van Europese en Internationale netwerken tegen vrouwenhandel en werken zij aan beleidsbeïnvloeding op nationaal en internationaal niveau.

Trots?....

Voor aanvang van de dienst van 6 september hebben een aantal mensen aan mij gevraagd of ik niet trots was op Miranda.

Natuurlijk ben ik trots op Miranda, maar vooral ook dankbaar voor de keuze die zij gemaakt heeft. Lang heeft ze geen beslissing kunnen/willen nemen. Maar nu ze dan haar keuze gemaakt heeft staat ze daar ook wel heel duidelijk en overtuigd achter.

De misschien wat lange periode van haar doopaanvraag tot de doopdienst had zij en hadden ook wij (als familie) hard nodig om het overlijden van mijn moeder te verwerken.

Toen het dan eindelijk zover was hebben we dan ook met de hele familie en met de gemeente dit feest mogen vieren.

Wat op mij wel een heel grote indruk gemaakt heeft is het lied wat het combo gezongen heeft: "You raise me up", een lied door Miranda uitgekozen, niet alleen om de muziek, maar vooral omdat de tekst voor haar het geloof verwoord.

In de eerste dagen na de doopdienst stond ik op en ging naar bed met dit lied, en nog krijg ik kippenvel als ik het lied hoor.

We mogen dan ook trots en vooral ook dankbaar terugkijken op een feestelijke dienst.

Joke van Laar

When I am down and, oh my soul, so weary
when troubles come and my heart burdened be
Then, I am still and wait here in the silence,
until you come and sit a while with me.

You raise me up, so I can stand on mountains
You raise me up, to walk on stormy seas
I am strong, when I am on your shoulders
You raise me up... to more than I can be.

There is no life - no life without its hunger
each restless heart beats so imperfectly
But when you come and I am filled with wonder,
sometimes, I think I glimpse eternity.

You raise me upVertaling (van Hans Baas):

Als ik bedroefd ben en mijn ziel vermoeid is - wanneer zorg mijn hart belast; Dan wordt ik stil en wacht ik hier op U in stilte, tot U komt en even naast mij zit.

U heft mij op, zodat ik bergen kan bedwingen en de storm kan doorstaan. Ik ben sterk wanneer ik op Uw schouder leun. U heft mij op... zodat ik meer kan zijn dan wie ik ben.

Er is geen leven, geen leven zonder verlangen. Elk rusteloos hart slaat zo imperfect. Maar als U komt en mij verwonderd, ja soms, dan zie ik een glimp van eeuwigheid.

U heft mij op, zodat ik bergen kan bedwingen en de storm kan doorstaan. Ik ben sterk wanneer ik op Uw schouder leun. U heft mij op... zodat ik meer kan zijn dan wie ik ben.

Rituelen: spil of spel?

Buurkerken Utrecht-Centrum nemen hun rituelen onder de loep.

In het seizoen 2009-2010 organiseren de Buurkerken Utrecht-Centrum een serie van vier avonden waarop we met elkaar willen nadenken en praten over de betekenis en plaats van rituelen in het algemeen en in onze eigen kerken in het bijzonder, onder de titel: Rituelen: spil of spel?

De eerste avond van deze serie vindt plaats in Silo. Op de eerste en derde avond staan onze eigen kerkelijke rituelen centraal, terwijl we ons op de tweede en vierde avond laten inspireren door externe bijdragen over rituelen. Een aankondiging van data hangt in de Tuinzaal van Silo.

1e avond op dinsdag 27 oktober 2009 bij de Baptistengemeente Silo, Herenstraat 34.

De zeven Buurkerken leggen onder leiding van ds. Arjan Noordhoek hun godsdienstige i.c. liturgische rituelen naast elkaar.

Wat zijn de overeenkomsten en wat de verschillen?

Als wij het niet doen, wie dan wel? Met stip!

Geregeld vragen familie en vrienden: "Waarom doen jullie toch al dat werk voor die gedetineerden?"

Meestal vertel ik dan over dat gedicht van Paul van Vliet 'Wie dan wel'. U heeft er waarschijnlijk wel eens van gehoord, het begint met: 'Als wij niet meer geloven dat het kan, wie dan wel?'. Zo nodig even Google'n; het lezen meer dan waard!

En toch blijft die vraag zo af en toe ook in mijn hoofd rond dwarrelen; waarom doen wij dit eigenlijk?

Altruïsme gaat mij als praktisch denkend mens te ver; fijn om een ander te helpen, maar in de eerste plaats vanuit het belang van de ander?

Of op zo'n dag dat je hoognodig thuis in de tuin aan de gang moet, maar toch weer in de auto stapt?

Of je hebt als maatje helpen schoonmaken en de volgende week lijkt 't of alles nog erger is?

Of je zit weer aan datzelfde loket, maar die ambtenaar is nog steeds niet vooruit te branden?

Of als je je contact alleen maar achteruit ziet gaan, in plaats van beter en sterker worden?

Ja, resultaatgericht denken dat doe je bedrijfsmatig, maar niet als maatje. Zo komt dit maatje ook niet veel verder dan 'je krijgt er zelf een goed gevoel van'.

En soms hoor ik, op weg terug naar huis in de auto, mijzelf opeens zitten fluiten.

Ja waarom doen wij dit eigenlijk?

Zaterdag 5 september zaten we als maatjes weer met 'onze' jongens en meisjes in de kerkdienst in de Oostvaarderskliniek in Almere. Mattéus 5, de bergrede, over medelijden en medeleven, onze vaste pianist en ook begeleiding van een trio uit de kliniek die stinkend hun best stonden te doen.

En toen kwam Patrick naar voren; op de klanken van Candelight:

Bedankt lieve vrijwilligers dat je van ver komt voor ons

Bedankt lieve vrijwilligers dat je bij ons wilt zijn

Bedankt lieve vrijwilligers dat je ons een luisterend oor geeft

Nu is het aan ons om op onze eigen benen te gaan staan

Ook met ons komt het wel goed met een nieuw leven en bestaan

Bedankt lieve vrijwilligers dat je ons steunt en vertrouwt

Bedankt lieve vrijwilligers wat je voor ons allen doet

Bedankt lieve vrijwilligers dat je al jaren lang een vrijwilliger wilt zijn

Nu is het aan ons om op onze eigen benen te gaan staan

Ook met ons komt het wel goed met een nieuw leven en bestaan

Bedankt lieve vrijwilligers bij deze steken wij voor jullie allen een kaarsje aan

Bedankt lieve vrijwilligers nu is mijn candlelight afgelopen en gedaan.

Patrick had het beter verwoord, dan ik het ooit zou kunnen.

Kippenvel. Een mens rechtstreeks in het hart geraakt.

En wat doet het er ook toe, waarom wij het doen?

Gewoon blijven doen!

Victor Wildeman, een maatje van Silo

Verslag van de evaluatie van de pastorale zorg in Silo september 2009

Om het pastoraal werk goed te kunnen doen en het overzichtelijk te houden, hebben we in 2007 besloten de gemeente in 7 groepen te verdelen. Kent u de groepen nog?

- 1 De groep die zelfredzaam is en die binnen Silo ook eigen contacten heeft lopen en die, als zij graag bezocht wil worden, dit ook wel zal laten weten.
- 2 In deze groep zitten de mensen die hun weg wel lijken te vinden, vaak wel behoefte hebben aan een pastoraal bezoek, maar er niet om vragen.
- 3 In deze groep zitten de mensen die niet meer naar Silo komen, maar mogelijk wel zouden willen als er vanuit Silo stappen worden ondernomen.
- 4 Mensen die niet meer komen en er ook geen behoefte aan lijken te hebben.
- 5 Leden die speciale pastorale aandacht nodig hebben, die betrokken zijn bij Silo en een specifieke pastorale zorgvraag hebben.
- 6 De groep ouderen en zieken, gemeenteleden die vanuit Silo extra aandacht krijgen
- 7 De groep (ex)-gedetineerden. Deze groep heeft extra hulp en aandacht nodig voor het terugvinden van een plek in de maatschappij.

Tegen welke knelpunten liep de pastorale zorg aan:

We hebben te kampen met een onderbezetting binnen het pastorale team. Waarom is het zo lastig om nieuwe mensen te vinden; vindt men het werk/ de functie te zwaar?

Hebben we nu wel of niet ons doel bereikt?

Is er sprake van een disbalans tussen de groepen?

Moeten we het pastoraat een andere invulling geven?

Als we de groepen evalueren dan blijkt het volgende:

Uit groep 1 is geen geluid ontvangen dat men op een bezoek heeft zitten wachten of anderszins pastorale aandacht had verwacht.

Groep 2: Voor deze groep zorgden met name Reind van de Riet samen met Dorete de Vries en Hans Baas en Jacqueliën van Schaik. Op een enkeling na is iedereen bezocht. Door het overlijden van Reind had Dorete geen vervoer meer, maar hebben Frans Koning en Paul van Laar aangeboden Dorete te rijden en zo ook mee te helpen in de pastorale zorg.

De mensen in groep 3 zijn door de pastor allemaal bezocht, maar dit heeft nog maar weinig effect gehad.

De mensen in groep 4 zijn door de Raad of door de pastor benaderd om duidelijkheid te krijgen of men nog wel lid wilde blijven.

Binnen groep 5 zijn alle trajecten afgerond en daardoor zijn de mensen weer in andere groepen terecht gekomen.

In groep 6 is iedereen meerdere keren bezocht of heeft op een andere wijze (Kerst- en Pasen attentie) aandacht gekregen. Mieke Koning heeft met name voor de attenties gezorgd en bezoeken afgelegd voor zover haar tijd dit toeliet. De overige bezoeken deed de pastor.

Groep 7 krijgt specifieke aandacht op de avonden van de eetgroep. Hans en Jacqueliën, Victor en Bea Wildeman, Wiljan Schoneveld zijn hier de vaste personen naast Arjan Noordhoek die op deze wijkavond het luisterend oor zijn voor deze groep. De huisbezoeken werden door de pastor gedaan.

Conclusie:

Qua pastoraat is het plan, ondanks de onderbezetting, uitgevoerd zoals was voorgenomen, daarom kan men niet spreken van een disbalans tussen de groepen.

Wat betreft de pastor: de verdeling in groepen maakt het werk overzichtelijk, maar geeft haar toch soms het gevoel van tekort schieten omdat niet iedereen in beeld is. Om alles goed te doen verlopen heeft zij wel extra uren moeten maken.

Op de gemeentevergadering werd aangegeven: wees duidelijk en transparant dan weten wij ook wat er gaande is.

Met deze evaluatie wil de pastorale raad hier antwoord op geven.

We gaan nu kijken op welke manier wij voor het bezoekwerk en het leggen van onderlinge contacten nog meer mensen kunnen betrekken.

Er hebben zich mensen aangemeld die graag op de één of andere manier betrokken willen worden bij het pastoraal werk. Zij zullen zeker benaderd worden. Er wordt al heel veel aan onderling pastoraat gedaan en misschien is het goed om die namen ook eens te noemen: Nelleke van Ginkel, Fam. Nieboer, Oeds en Adri Veen, Ted Pel, Joke Koning, Letta v.d. Horst, Guido Kerpestein, Alyde Touwen, Wiljan Schoneveld, en misschien nog anderen die ik niet zo één twee, drie in beeld heb.

We doen het niet slecht als gemeente, maar we kunnen vast nog beter.

Helaas ben ik door mijn oogprobleem nog steeds niet voor de 100% inzetbaar. Maar telefonisch kan heel veel gebeuren en mag men mij altijd bellen.

Hebt u vragen, laat het ons horen.

Hartelijke groet

Willemijn Bakkes, uw pastor.

Schoonmaak-en klussendag

Zoals al in de vorige regelrecht verteld willen we op 31 oktober een schoonmaak en klussendag houden.

We zijn nog dringend op zoek naar mensen die ons die dag willen helpen.

Een aantal mensen hebben zich inmiddels aangemeld maar we hebben nog alle ruimte en klussen genoeg voor heel veel aanmeldingen.

We beginnen om 9.30 uur en willen om ongeveer 16.00 uur ophouden.

Voor een lunch wordt gezorgd.

Geef u op bij Algert of Joke

Uit de Unie nieuwsbrief

Bekijk het volledige programma op www.kiezenvoorverbinding.nl.

Dankdag op 14 november: kom ook!

'Wat een feest om samen God te danken voor wie Hij is, wat Hij in Christus deed en doet, en wat Hij ons in 400 jaar baptisme heeft gegeven', aldus coördinator Peet Wijchers.

Over twee maanden is het zover: dan hopen we elkaar als baptisten uit heel Nederland te ontmoeten tijdens de Dankdag in Barneveld. Met veel samenzang, muziek van Matthijn Buwalda, een bijdrage van zand- en mimeartiest Gert van den Vijver, een overdenking door Wigle Tamboer, sketches, filmpjes, een terugblik op de Gebedsestafette, en momenten van ontmoeting met elkaar. Thema van de dag is 'Bidden en danken verbindt en verandert'. Er is een apart programma voor jongeren en kinderen. De toegang voor de hele dag is gratis (collecte).

Kortom, de Dankdag is een evenement dat u niet mag missen! Meer informatie: www.kiezenvoorverbinding.nl.

Het seminarium begint met feest ...

Terugblik opening 52e seminariumjaar en start samenwerking VU

Met een startweekend voor studenten en docenten en een openingsviering op zaterdagmiddag 5 september is het 52e cursusjaar van het Baptisten Seminarium ingeluid. Tijdens de viering werden acht nieuwe studenten welkom geheten. Vijf studenten ontvingen hun diploma: Willemijn Bakkes, Remko Ongersma, Douwe Visser, Jan Foppen en Gerry de Vries.

Ook werd een nieuwe medewerker, drs. Kirsten Timmer, voorgesteld. Zij gaat de komende tijd de bibliotheek en het archief van het Baptisten Seminarium op orde brengen en deels digitaliseren. Het doel daarvan is dat de geschiedenis van de Unie van Baptisten Gemeenten en het baptisme in Nederland meer toegankelijk wordt gemaakt voor onderzoek.

Als onderdeel van de bijeenkomst gaven de vijf pas afgestudeerde studenten hun visie op het voorgangerschap. Elk gaven ze op hun beurt de aanwezigen een vraag mee, zoals 'Mag een voorganger ook kwetsbaar zijn', 'In hoeverre is het goed als de voorganger de koers van een gemeente bepaalt' en 'Hoe kunnen voorganger en gemeente zich samen steeds meer bewust worden van hun missionaire taak in de wereld'.

Ook werd er stilgestaan bij de samenwerking met de Vrije Universiteit in Amsterdam die die week concreet van start was gegaan. De academische leerroute van de voorgangersonopleiding van de baptisten is nu ingebed in de opleiding bachelor en master Godgeleerdheid aan de VU. In dit kader was er ook aandacht voor de benoeming van dr. Henk Bakker als universitair docent aan de VU. Hij gaat daar het onderwijs vanuit het Baptistenseminarium coördineren en deels zelf verzorgen. Ook vertelde hij dat hij binnen baptistengemeenten in Nederland onderzoek gaat doen naar wat baptisten geloven en hoe ze dat beleven, waarbij hij vanuit het daadwerkelijk functioneren van de gemeenten tot een beschrijving van algemene opvattingen onder baptisten wil komen en dat weer terug wil brengen naar de gemeenten.

Bekijk via www.baptisten.nl foto's in een fotoalbum.

Gerdien Karssen
Communicatiemedewerker Unie

Lezing over Cisterciënzer kloosters

Op 11 oktober om 13.30 uur is er in Silo een lezing van de architect Jan Galjé over de Cisterciënzer kloosters langs de pelgrimswegen in Frankrijk. De lezing wordt georganiseerd door de regio-afdeling Utrecht van het Nederlands Genootschap van Sint Jacob.

Om voor te bidden ...

Silo is als Stipkerk met meerdere gevangenissen in stad en regio verbonden. Zo zijn er ook banden met de P.I. Zeist, waar vluchtelingen voor hun uitzetting uit Nederland een gedwongen verblijf houden. Justitiedominee Harma Zuiderma heeft met haar vrijwilligers een netwerk van gebed opgezet, wat maandelijks wordt voorzien van nieuwe 'gebedsintenties'. Zo kunnen ook wij in Silo, die niet direct met gedetineerde vreemdelingen in contact komen, meeleven en helpen en zowel de gedetineerden als hun geestelijk verzorgers ondersteuning geven.

GEBEDSINTENTIES oktober vanuit de Vreemdelingen-detentie in Zeist

Afgelopen zomer bent u in deze gebedsintentie betrokken bij het verhaal van Arshia. Bezorgd wacht hij de komende prostaatoperatie af. Hij dankt u voor uw gebed!

In 1999 reist Mickel vanuit Siërra Leone naar Nederland en vraagt asiel aan.

Evenals zijn landgenote Masire (zie gebedsintenties maand mei) vlucht hij samen met zijn ouders en zijn zusje voor de wrede burgeroorlog die dan al 8 jaar duurt en die uiteindelijk zal leiden tot de dood van naar schatting 3.7 miljoen mensen. Door de etnische spanningen vlucht Mickel samen met zijn ouders en zusje als lid van de Mende-stam uit Freetown. Tijdens de reis naar Ivoorkust verliest hij het contact met zijn ouders en zusje. In Nederland lukt het Mickel om de pijnlijke herinnering aan het brute geweld uit zijn gedachten weg te duwen. Daarbij is 'feesten' tijdelijk een probaat middel. Wanneer Mickel een boete oploopt voor overmatig drankgebruik lukt het hem niet om het geld bijeen te krijgen met als gevolg dat het bedrag van de boete omgezet wordt in een aantal dagen gevangenis.

Wanneer in 2001 het generaal pardon wordt uitgesproken valt Mickel buiten de boot omdat hij nu een strafblad heeft.
Mickel, die momenteel langer dan 6 maanden op uitzetting wacht, groet u van harte en wenst u Gods zegen!

Mag ik u de komende maand vragen voor Mickel en anderen te bidden die in onzekerheid leven over hun uitzetting?

Mede namens mijn collega's een hartelijke groet,

Ds. Harma Zuidersma